

1894-12-08

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10893>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΦΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Έτησία εν Κύπρω Σελίνια..... 3.

Έτησία εν Λαρκί..... 10

Πασα αίτησις όσον να γίνηται προς τον εκδότην, ως καί πᾶσα απόδειξις πληρωμῆς δεόν να φέρη τήν υπογραφήν αυτού

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΤΣΟΛΟΥΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι του Νέου Έθνους καταχωρίζονται δωρεάν.

Ό συντάξεις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀντιποικειτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ 400 Λ. ΤΗΣ ΥΨ. ΠΥΛΗΣ

Έχει λοιπόν ή φιλαθρωπία πατριδα διαρίσει θρησκείαν και χωρίζει φυλήν από φυλής; Ούτως αντιλαμβάνονται τής ύψηλής αὐτῆς έννοίας οι παρά τῶν Βόσπορον, αἰτινες τὰς 400 ὀθωμανίας λίρας διεθεσαν τηλεγραφικῶς ὑπὲρ τῶν Μουσουλμανικῶν οικογενειῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ φαίνεται τὴν ἐπιτροπὴν ἀπορρίπτουσιν ὡς τὸ πολὺ Ἑλληνας, δεύτερον τηλεγράφημα ἐπικακτικώτερον τοῦ πρώτου διατάσσει δὲ πᾶς τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν διανεμηθῆναι εἰς τοὺς παθόντας Μουσουλμάνους ὃ ἐν Αἰουκωσιᾷ Μουρτιῆς. Ἀλλὰ τοιαύτην πινὰ φιλαθρωπίαν δὲν ἔπρεπε νὰ εὐχαριστεῖται ὡς ἀποδοτικῶς ἀναμνηστὴν τῆς Σουλτανῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, τῶν τσακίς διακρυφάντων ὅτι κυριεύονται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνεξίτητης ἀσείας καὶ ἰσότητος τῶν διαφόρων φυλῶν τοῦ κράτους.

Οὐδέεις ἐπέδθησε βιβαίως τὸ Τουρκικὸν γράμμα, ὑπάρχουσιν ἄλλοι, αἰτινες ἀντιλαμβάνονται ὑψηλὸν ἐρον καὶ εὐγενέστερον τῆς φιλαθρωπίας, αἰτινες οὐχὶ κείους λόγους ἀλλ' ἐμπράκτως ἤδη τσακίς ἀπέδειξαν ὅτι ὁριζα τῆς φιλαθρωπίας δὲν εἶνε οὔτε ὁ εὐρωπαϊκὸς πῆλος, οὔτε τὸ τουρκικὸν φέρον, ἀλλ' ἡ καλὴ τῆς πέντης καὶ ἡ γυμνότης τοῦ ἀστέγους. Διὰ τοὺς ἀστέγους Ἑλληνας μόνον δὲν ἀπέρχοντο βιβαίως εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ὁ «Μικουλῆς» καὶ ὁ «Γεώργιος», οὐδ' ὑπὸ τὰς σηκνάς, ἀς ἐκόμισαν εἰς Ἄϊον ἡ «Σαλαμίνια» ἀνέπαυσαν τὰ καταπεποιημένα αὐτῶν μέλη μόνον οἱ παθόντες ἐκεῖνοις.

Ἑλληνικὸν ἄριστον ἔφαγον οἱ παθόντες ὑπὸ σεισμῷ ἐν Σομοβράχη, κομισθέντα ὑπὸ τῶν «Γεωργίων» καὶ ὑπὸ τὰς σηκνάς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐκοιμῶντο τὰ στήθη τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Θεσσαλονικῇ. Καὶ ὅτε πρὸ τινῶν ἐτῶν ἡ Βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὁμόφωνος ἐψηφίσε ας 60 (90) δραχμῶν ὑπὲρ τῶν κατα τὴν πρωτὴν πλημύραν παθόντων Λεμησιῶν ζῆν· ἔθετεν ὅρα οὔτε πατριδὸς οὔτε θρησκείας, οὔτε φυλῆς. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη τῆς φιλαθ-

ρωπίας ἀντίληψις, ἥς δείγματα δίδονται σήμερον ἐκ Βοσπόρου, τρανῶς καταδείκνυσι πλὴν τίνες οἱ τὰς ἀριμίας τῆς δυταρισείας περιχροντες, οἱ τὰς φυλετικὰς διαιρέσεις καὶ τοὺς φυλετικούς διαπληκτισμούς προκαλοῦντες. οἱ ἐν παντὶ καὶ ἐν τῇ κοινῇ δυστυχίᾳ ὑπερῶν πίσεως ἀρχῆς προβάστωτες τῆς φυλῆς αὐτῶν καὶ τῆς θρησκείας. Ἀλλ' οὐδὲ θὰ ὑπὲρ τῆς ἡδωρεᾶ αὐτῆς πρόξενος μεζόνος ὠφειλῆς εἰς τοὺς ὀθωμανούς. Καθ' ὅσον δὲ αὐτῶν ἡ ἐπιτροπὴ διακείμη εἰς τοὺς ἀπόρους, ὑπὲρ ὧν καὶ μόνον ἐνεργουται αἱ συνδρομαί, τὰς συνδρομας τῆς ἀπανταχοῦ φιλαθρωπίας θὰ σκεφθῆ ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ ἐγένοντο κατὰ 400 λίρας πλουσιώτεροι καὶ κατὰ συνίπειαν ἡ ὅλη ἀναλογία τῶν ἐπὶ τῶν συνδρομῶν θὰ μειωθῆ κατὰ 400 λίρας. Ἀφοῦ αἱ συνδρομαὶ ἐνεργουται ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ἀναμφισβῶτως τοιαύτην ἐπιβάλλει τὴν διανομήν τὸ δικαίον καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, φαίνεται ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν συνδρομῶν ἐπιτροπῆς δικαιοπραγεῖται οὕτω πρὸς τὴν διανεμῆσιν τῶν φιλαθρωπῶν συνδρομῶν.

ΕΚ ΛΕΜΗΣΣΟΥ

Τῆ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.

Ὁ ποταμὸς κοντινὸς τοῦ μᾶς ποταμοῦ καὶ ἡ κυβερνήσις σ' ἐπιτεταί καμῆ πῶς νὰ οἰκονομήσῃ ὀλίγα χρήματα θυσιαζούσα ἰσως χρεὶν τῆς οἰκονομίας καὶ πιθανότητα ὑπερεκμετάσειως καὶ μετὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς κοίτης. Ἡ κυβερνήσις μᾶς ἐπέμπε προχθὲς διότι αἱ ἐκμετάνοντο ἀρχῆς, τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Νιπρίου ὑποδείχθησαν αἰτινα ὁ ποταμὸς δὲν θὰ ἐπερερε, ἡ ἐπιφέρει καταστροφὴν. Ἦν τούτοις τότε δὲν ἐλήθησαν τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπ' ἡλθεν ἡ καταστροφὴ. Ἀλλοίμονον ἀν καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ τῇ ἑλθούσῃ ὀθωμανία τῆς, μᾶς ἀρήθη νὰ πειροῦμεν.

Ἦδες ἀργὰ κατέλιπε τὸν λιμένα ἡ «Ἀρήθουσα», ἀφοῦ πρῶτον ἐφύτισε

τὴν πόλιν δι' ἀπλείτου ἠλεκτρικοῦ φωτός. Αὐτὸ μᾶς ἔλιπε!

Διεδόθη — ἀλλ' εἶνε ἀπίστευτον — ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ δώσῃ λεπτόν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς κοίτης τοῦ Γαρίλλη. Ἀλλ' εἶνε διάδοσις, ἡ ὅποια δὲν φέρεται νὰ ἔχη οὐδὲν ἔχνος ὑποστάσειως Ἡ ἀγαθότησις τοῦ κόσμου ποικιλοτρόπως ἐκδηλοῦται.

Εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς προόδου τῆς γυμναστικῆς, τῆς νέας ζωῆς. Ὁ ἀποσταθὴ ὁ γυμναστικὸς μὸς σύλλογος πρὸς ἀνεγερσιν τῆς γυμναστικῆς. Ὁ τοῖχος μετὰ τοῦ κιγκλιδωτοῦ κατέπεσε, μένει δὲ ἡ θύρα, ἐρ ἥς εἰσέρχεται ἀποσταθικῶς ἡ ἐπιγραφή «ἀπαγορεύεται ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς μὴ συνδρομητάς.» δὲν ἐξηκριθώθη ἀκέμη ἀν ὁ Γαρίλλης εἶχεν ἐγγραφῆ συνδρομητής.

Ἡ αὐτὴ κατάσταση, ἡ αὐτὴ νέκρωσις, ἡ αὐτὴ ἀθλιότης. Ἡ Λεμησις ἔλη πεθόρησεν. Φαίνεται δὲ ὅτι το πᾶθος θὰ εἶνε βαρὺ. Εἰς τὸν περίπατον φυγῆ ζῆσα. Ἄλλοι καθαρίζουν τὰ ἐπιπλά ἄλλοι διηγουται — καὶ νὰ ἰδοῦμεν ἀκόμη, ὡς πότε — τὰ τῆς πλημύρας, ἄλλοι κρύπτονται μὴπως καθ' ἑδῶν συναντήσουν δι' ὀφειλῆς τῆς α κατλ. κατλ.

Καὶ οὕτω προμηθεύεται γυμνῶ δι' ἀσκαδαστικῶτατος θειαιρα, χερσιεπερίδες, συναυλίσαι, ὅτι θέλετε. Παρίσαι. Νίκαια, Τίβονι ὡς τὸ περιγράφει ἡ «Λεμοπῆσις.»

Χαίρεται κανένας μόνον νὰ τ' ἀκούσῃ. Ἀλλ' ἡ Καβαλλάρια, Ρουσσικὰ καὶ ἡ «Μισρτυς» τοῦ Σαμάρα μᾶς, ἔλε κατὰ τὰ παιγθῶν τὸν γυμνῶνα καὶ αἱ Βορκοβλίας τοῦ Ἰφεν σήμερον αὖρις, εἰσμελίζονται ἀπὸ τὴν δραματικὸν θέατρον. Τί ναι, καὶ τί ὄχι! Πανταχόθεν τῆς νήσου θὰ συρρεύσωσι καὶ ἀναμένονται καθ' ἑκάστην..... αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ τῶν πεπρωτων.

Τί κατάσταση! τί ἀθλιότης! τί κλομομαρξία! τί κότμος! Λ.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ, 24 Νοεμβρίου 1894.

Καὶ ἐμὸς εἶνε ἀληθὲς. Τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον δὲν θυσιαζει πέντε χιλιάδας λιρών, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν ὀκτώ χιλιάδων κατοίκων, ὅτι νενεσιόγη ἤετον ἀπὸ δεκαπέντε ἐνιαυτῶν μετὰ πρωτοφανούς ἀνεκτικότητος πληροῦσιν αὐτὸ καθ' ἐκτίστην διὰ τῶν καρπῶν, οὗς παράγουσιν ἐν ἐντίμῳ ἐργασίᾳ, ἀσθίνους γυμνῶντες θροῦδους ἰδρωτός.

Εἶνε ἀληθὲς! Ἡ κυβερνήσις ἀρνείται νὰ δώσῃ λεπτόν πρὸς ἀλλαγὴν τῆς κοίτης τοῦ Γαρίλλη. Ἀφοῦ πρῶτον ἠθέλησαν νὰ τὰ μπαλλῶσσοῦν κατὰ τὸ σύνθημα διὰ μικρὰς τίνος νέας κοίτης, παρωδίας ἔργου σοβαροῦ, τῆς πᾶσδε ἀπαιτοῦ το ἀστογον τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης καὶ ἀπορατίσαντες τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγας ἀπὸ τοῦ ἱποδρομίου καὶ πέραν, μᾶς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ἐκμυζῶντες 210 χιλ. λιρῶν κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν πτωγῶν Κυπρίων, δὲν δυνάμειθ νὰ δώσωμεν λεπτόν! Ὡ! τοὺς πτωχοὺς, τοὺς κακομοιροὺς! Νὰ ἐξοδύσῃ λοιπὸν τὸ Λεμησιῶνα! Πῶς ἠκούσθη τοιαύτη διακρίσις δημοτικῶν καὶ κυβερνητικῶν καθηκόντων, πῶς ἠκούσθη διὰ δημοσία ἔργα νὰ ἐξοδύσῃ τὸ δημοκρατικὸν ταμεῖον παρά πάντα δικαίον καὶ ὀρθὸν λόγον; Ἐν Ἑλλάδι ὅτε πρὸ τριετίας εἶχεν ἀπορασιθῆ νὰ διαγετεῖται τὸ νερόν τῆς Κωπαίδος εἰς Ἀθήνας, τὰ ἐξῆδη ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις καὶ ἐζητήσῃ τὴν συνομολόγησιν σχετικῶν δανείου. Ἐν Κύπρῳ νὰ πληρώσῃ ὁ ὄθμος διώρυγας ποταμῶν! Ἀλλὰ ὅτε διατὶ νὰ μὴ ἐξαναγκάσῃται ὁ ὄθμος εἰς κατασκευὴν λιμῶν καὶ ἀποβαθρῶν καὶ γεφυρῶν ἀκόμη, διατὶ; Εἶνε αὐτὴ δίκαια, εὐλόγος, ἡ νέαιμος ἀντίληψις τῶν καθηκόντων ἐκάστου ἡ εἶνε ἀλλόκοτος καὶ πρωτοφανῆς φιλαργυρία, μετατρέπουσα τὸν ὑπουργόν τοῦ θησαυροφυλακίου εἰς τυχαῖον μπακαλάλην συζητούντα περὶ τῆς ἀξίως τῶν φασολίων καὶ τῆς μρωδάτης ἡ τῆς μουσκομαρξισμένης του; Τί ἀνέλπιστα, τί ἀπελπιστικά εἶνε αὐτά; Τίς ὑπέθετέ ποτε τοιαύτην εἰς Ἀγγλίας ἀπάντησιν;

Είδα κ' εγώ σπανί πολλοί μάχαν τρέχα και μάλλι. Ρδη λοιπόν η θα εξοδύση το δημαρχείον η θα πνιγούμεν, και χρημάτων μη υπάρχόντων ουδέ δυναμένων σημεριν εύκόλως να εύρεθώσιν, έπεται το δεύτερον και :

Συγχωράτέ μας και Θεός συγχωρήσας.

Αλλά μήπως το έργον είνε δια τους πολίτας η τους δημότας Λεμησοῦ; Αν ούτως νομίζουιν είνε παραλογισμός. Τίποτε περισσότερο, τίποτε ολιγώτερον. Έκατοντάδες ζώων εξ όλης της επαρχίας επνίγησαν, οι δε ιδιοκτήται δέν είνε δημόται Λεμησοῦ. Γας μείζονας βλάβας ύπέστησαν τα κυβερνητικά κτίρια πάσης αποχρώσεως, ουδέ είνε βεβαίως λογικόν, όρθόν, νόμιμον, εύλογον να εξοδύη δι' αυτούς όλος ο δήμος. Αλλά η Κυβέρνησις άφ' έτέρου οικειοποιουμένη δικαιώματα—δέν είνε βλέπετε καθήκοντα—αυτή εισπράττει και αυτή καρπούται τα αποβαθρικά και τους φόρους των οικουόμων, είνιες παντού του κόσμου ανήκουσιν αποκλειστικώς εις το δημαρχείον. Και τώρα, κατόπιν πάντων-τούτων προσκαλεί το δημαρχείον να πληρώση δι' έργον δημόσιον, ενδιαφέρον αυτήν τε και ελόκληρον την επαρχίαν Λεμησοῦ. Ομιλούν άρα γε σοβαρώς η παιζουιν εν ου παικτοίς; Τας άγγλικάς υποχρέσεις τας εβαρύνθημεν έχει δε και η κροοίδια και ο εμπειγμός τα θριά των, ών η ύπερβασις επ' ουδένι λόγω είνε επιτετραμμένη. Δέν δύναμαι σήμερα να επεκαθώ, διότι καιρός δέν ύπολείπεται, ουδέ αι στήλαι του «Νέου Έθνους» δύνανται τοιαύτην ώρην να δεχθώσι πλείονα. Τα γεγονότα φωνάζουσι μόνα των και έκαστος άς έκέρη τας κρίσεις και τά σγολιά του.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΛΕΜΗΣΙΩΝ.

Εν συνεδρίασει της Έλλ. Βουλής, λαβούση χώραν την 14 Θδρίου, ο Πρόεδρος αυτης ανακοίνωσε προς τους βουλευτάς το τηλεγράφημα του δημαρχου Λεμησοῦ, δι' ου επεκαλείτο την συνδρομήν του ελληνικού βασιλείου. Πάντες ομόθυμως απέδεξαν το πρότασιν του κ. Προέδρου, έπως παραπεμφθή το έγγραφον προς την Κυβέρνησιν, ητις να προαρίση περι των απονεμητέων βετηθημάτων προς τους παθόντας Λεμησοῦς.

Εκ τούτου λαμβάνουσα άρρητήν η φιλόπατρις άττική συνάδελφος «Εστία» γράσει τα έπόμενα :

«Την προς την Βουλήν ανακοίνωσιν του Προέδρου ουτης, περι του τηλεγραφήματος του Δημαρχου Λεμησοῦ της Κύπρου επικαλουμένου την συδρομήν της Έλληνικής Βουλής υπέρ των εκ πλημμύρας παθόντων συνδημοτών του, θεωρούμεν τα μάλιστα εύχαρίστον, χαίρομεν δε ότι ομόθυμος η Βουλή συνέστησεν εις την Κυβέρνησιν την αίτησιν του κ. Δημαρχου Λεμησοῦ.

Ποικίλα είνι τα καθήκοντα του Έλληνικού Βασιλείου πολιτευομένου ως του φυσικού και αληθοῦς ήγέτου σύμπαντος του Έλληνισμού. Από της θέσεως ταύτης της εφημερίδος ήμων πλειστάκις επανελήθη η αλήθεια, ότι έλως εκ διαμέτρου χωροῦσιν αι ήθικαι υποχρεώσεις της χώρας προς τους υλικούς πόρους αυτης. Αλλ' άνευ θυσιών, εις παλυωνύμους σφαιρας αναγομέων, αδύνατον είνε να τηρηται η περιωπή της θέσεως, και το ύψος, εις ο αι σχέσεις της τετμημένης μέν, ενιαίας όμως Έλληνικής οικογενείας, εθήκαν την Έλευθέραν Ελλάδα. Ορθώς επομένως ο Δημαρχος Λεμησοῦ απέταθη προς την Έλλην. Βουλήν. Διότι η Κύπρος είνε χώρα Έλληνική, η δε εν Αθήναις συνεδριάζουσα Βουλή είνε Βουλή του Πανελληνίου και όχι της χώρας της από Ραψάνης μέχρι Ταινάρου έκτεινομένης. Το λυπηρόν μόνον δι' ήμάς είνε, ότι η δυσαναλογία αυτη των υλικών προς τας ήθικας ήμων υποχρεώσεις απεργίζεται αδυναμίαν πλήρους εκπληρώσεως των πόθων ήμων, και επιβάλλει εξ ανάγκης φειδώ.

Αλλ' ελπίζομεν ότι ουχι εκ του ποσού, αλλ' εκ της άκρινοῦς ήμων και ζωηράς προθέσεως θέλει κριθή το αδελφικόν ήμων ενδιαφέρον προς πάντας τους έκτος της Ελλάδος Έλληνας.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Λίαν εύχαρίστως είδομεν ότι και εν Αλεξανδρεία συνέστη επιτροπή προς συλλογήν έράνων υπέρ των Λεμησιτών. Είθε οι άπανταχού οιλάνθρωποι να προσέλθωσιν αντιλήπτορες τοις πιθανούσιν αδελφοίς μας προς πᾶσαν δυνατήν αυτών ανακούφισιν εκ της ανυπολόγιστου συμφορας.

Και η εν Αιγύπτω Κυπριακή Αδελφότης απέστειλε προς τους παθόντας Λεμησοῦς 100 λίρας στερλίνας.

Αύριον θέλει όμιλήση επ' Εκκλησίας εν τη Έλληνική Σχολή διδάσκαλος των θρησκευτικών μαθημάτων κ. Χριστ. Παπαδόπουλος.

Την παρελθούσαν τρίτην κατέπλευσεν ενταυθα το εκ Συρίας αυστριακόν άτμόπλοιον «Ζεύς», την έπιούσαν το άγγλικόν «Λόνκελτ», την πέμπτην το εκ Συρίας αυστριακόν «Αχιλλεύς», το γαλλικόν «Niger» και το άγγλικόν «Neto» της εταιρείας «Prince Line», χθές δε το «Αντώνα.»

Την παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν εκ Λευκωσίας και άνεχώρησε δια του αυστριακού εις Λεμησοῦν ο άρχιγραμματεὺς της Κυβερνήσεως, ο άρχιλογιστής, ο άρχίατρος και ο άρχιμηχανικός. Την δε πέμπτην επανέκομψαν ο άρχιλογιστής και ο άρχίατρος δια του έτέρου άτμόπλοιου του «Λόνκελτ», αναβάντες εις Λευκωσίαν.

Δια του «Niger» άρίκοντο ενταυθα η Κυρία Σίγαρ και ο κ. Μιδιλετον μετα της Κυρίας του. Αρίκοντο επίσης ο κ. Χρ. Καλλογύρης και ο κ. Καλοτάς, άνεχώρησε δε εις Αλεξανδρείαν ο κ. Ν. Βασιλείου.

Δια του εκ Συρίας αυστριακού άφίκετο η Κυρία Μαντοβάνη εκ Λεμησοῦ μετα της δεσποινίδος Ουγατρούς της και ο κ. Σεβασλής, αδελφός του εν Αμμοχώστου δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

Ο κ. Μιλτιάδης Α. Σιακαλλή άντήλαξε την παρελθούσαν κυριακήν άκτύλιον άρραβώνα μετα της εν Λευκωσία δεσποινίδος Μαρίας Μ. Ίερμίου. Τοις μνηστευθείσιν εύχόμισθε από καρδίας τους γάμους ταχείς και εύδαίμονας.

Τηλεγραφικώς ήγγέλη τω ενταυθα. Προξένω της Ελλάδος κ. Γ. Ι. Φιλήμονι ο θάνατος του Σεβαστού αυτου πελοποῦ.

ΓΑΛΗΝΟΥ Μ. ΚΛΑΔΟΥ, πρυτάνεως των εν Συρία ιατρών. Εκατακτος επιστημονική ικανότης και άόλος πατριωτισμός διέκρινον τον προ πεντηκονταετίας εν τη πρωτεύουση της Ιωνίας αποκατασταθέντα όμωρην ιατρών **ΓΑΛΗΝΟΝ Μ. ΚΛΑΔΟΥ,** εκπληρώσαντα ούτω μέχρι εσχάτου γήρατος το προς την άνθρωπότητα, και τον Έλληνισμόν χρέος του, διαπρίψαντος ως Έσπρος των φιλανθρωπικών καταστημάτων Συρίας, και εν τη Ευγγελική Σχολή πολλάκις διδάξαντος δωρεαν. Συλλυπούμεθα έγκαρδίως τη χήρα, τοις τέκνοις και συγγενέσι του μεταστάντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ ΠΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ.

Η υπό την διεύθυνσιν του κ. Γω. Κάλφογλου και τη επιμελεία λεγίων Κυριών εκδιδόμενη εν Αθήναις αξιόλογος αυτη Εφημερίς των Έργοχειρών είνε απαραίτητος δια πᾶσαν Έλληνίδα, διό συιστώμεν αυτην, θερμώς εις τας ημετέρας συμπολιτίδας. Πλήν των εργοχειρών άγχολεῖται και εις

την κοπιτικήν και βαπτικήν γυναικείων ένδυμασιών, εις την μαγειρικήν, οικιακήν οικονομίαν, παιδαγωγικήν, δημοσιεύει λαμπράς εικόνας και πολλας ωφελίμους γνώσεις. Εις τας συνδρομητρίδας παρέχονται κατ' έτος δωρεάν πλην του παρορήματος των γυναικείων ένδυμασιών και 12 πολύχρωμοι πίνακες δια κέντημα μαρκοβελονιάς.

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα φρ. χρ. 7.

Δια πᾶσαν αίτησιν άπευθυντέον τω κ. Γωάννη Κάλφογλου εις Αθήνας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ υπό ΚΑΡ. ΜΕΝΔΕΛΣΩΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΔΗ ΠΑΡΙΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΤΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ 100 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ. Κατά νέαν μετάφρασιν ΠΑΠΑ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ο γνωστός εν Αθήναις εκδότης κ. Αν. Δ. Φέξης αναλαβών την έκδοσιν της υπό του διασήμου ιστορικού κ. Καρ. Μενδελτωνος Βαρθολδη συγγραφείσης Ιστορίας της Έλληνικής Επαναστάσεως, κατ' άμωρον μετάφρασιν του διακεκριμένου γλωσσολόγου και εκ άλλου επιτυχών αυτου μεταφράσεων λίαν γνωστου κ. Ηλ. Ι. Οικονομοπούλου παρέχει ταύτην τω δημοσίω άντι ο σελλιών δι' έκαστον σωμα, άποτελούμενον εκ 1.400 περίπου σελίδων. Η Ιστορία της Έλληνικής Επαναστάσεως, η περιλείουσα τας συγκινητικώτερας σελίδας του βίου ήμων, ως έθνος μεγάλου, είνε απαραίτητος σύντροφος παντός Έλληνος. διό συιστώμεν αυτην θερμώς παντί Κυπρίω. Το έργον θα κοσμηται από σειράν εικώνων έξόχου τέχνης, περιστωσών διαφόρους μάχας και τας προσωπογραφίας όλων των ήρώων της Επαναστάσεως, όλων των Τούρκων στρατηγών και όλων των φιλελλήνων.

Οι επιθυμούντες να αποκτήσωσι το λαμπρόν τουτο έργον άς αποσταθώσι προς τον κ.

ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΝ Εις Λάρνακα.

Φέρεται εις γνώσιν του δημοσίου, ότι ο κ. Χατζηπαυλος Χατζηγιάννου μετέφερε το ξενοδογειόν του εν τη κατά την άγρράν οικία του κ. Τ. Πασχάλιδου. Το ξενοδογειόν του κ. Χατζηγιάννου, ως και το κάτωθεν αυτου έστιατόριον συνιστώνται δια την καθαριότητα και εύθηλίαν αυτών. Δωμάτια εύάερα και περιποίησις έκτακτος.

